

PAVOUČICE

autor: Kateřina Lužná

(spokojeně pomlaskává) Výborná. Trochu tuhá, ale výborná.

Nevím, nevím. Víte, když jsem se přistěhovala, ještě to s ním jakžtakž šlo. Sice jsem věděla, že tu něco žije, ale akorát se mi tu sem tam mihnul a já zas nejsem tak cimprlich, abych vyskakovala metr dvacet, když kvartýrem proběhne něco dvounohýho. Vypadá divně, to zas jo, pořádný stvoření má mít nožiček nejmíň šest, nebo dobře, čtyři, ať nežeru, *(mlaskne)* jinak je to spíš obluda, ale nakonec o co jde? Všichni chcem někde žít. *(mlaskne)* Dokud nás někdo neuloví.

Něco zhltnout a rychle zmizet, jasný, беру. Ale on mi tady začal pobíhat v jednom kuse! A to už mě, nezlobte se teda... Znervózňuje. Co mi tady má co běhat nějaká havěť? Navíc mu asi hráblo. Nejdřív mlátil věcma, až jsem párkrát leknutím málem vypadla z pavučiny. Pak byl chvíli klid, vždycky zmizel a vrátil se až k ránu. Táhly z něj sice divný puchy, hlava se mi točila, jak kdybych si cucla vlastního jedu, ale ještě to pořád šlo.

(mlaskne) Výborná. Mám ten zbytek zdlábnout hned, nebo si ho radši schovat? Ještě kousek bych si dala, jenže pavouk nikdy neví, dobře krmená masařka nepřilítne každéj den. Ale co, žijem jenom jednou. Se žrádlem to maj lidi taky docela blbý, nemyslíte? Prase kolem nepoletí.

Tak mě napadá, jsou lidi lovci nebo žrádlo? Ten můj člověk se teď teda chová vyloženě jak potrava. Sedí, leží, nežere, hubne, akorát se občas zavrtí a hledí do zdi jak ulovená kobylka. A zarůstá chloupkama. To se mně docela líbí, aspoň si budem podobnější. Jenže mi přestal likvidovat pavučiny! Nejdřív jsem teda byla ráda, přece jenom daj práci, ale zas úplně? Na hodně starý povučině se nasbírá plno prachu, a je pak hádejte co? Vidět! Jak mám potom něco ulovit? Ani mouchy nejsou tak pitomé, jak vypadají.

I když dneska jsem měla kliku, tahle byla výživná. Možná je láká ten smrad, co z něj už pomalu táhne. Jasný, je to jenom člověk, ale přece jenom, co je moc, je moc. *(mlaskne)* Zkrátka, abych vám to řekla úplně na rovinu: mě lidi nikdy nevadili, ale tohohle se už začínám pomalu štítit.